

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
5 Прж.број 5951/23
23.03.2023. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 15. 05. 2023			
Орг. јед.	Број	Прилог	З. лист
	915/2023/2		

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд, у већу састављеном од судије: Божић Горана, председника већа, и судија чланова већа Зечар Катарине и Шошкић Драге, уз присуство судијског саветника Слађане Јовановић, као записничара, одлучујући по заједничкој жалби браниоца окривљеног правног лица “В-92” ДОО са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 180 Пр.бр.81542/21 од 20.02.2023.године, којом су оглашени одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15,16,20 и 33 и става 2 Закона о оглашавању у продуженом трајању, на основу одредби члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269, члана 273 и члана 274 Закона о прекршајима (“Сл. гласник РС” број 65/13, 13/16, 98/16 и 91/19), на међавној седници већа одржаној дана 23.03.2023.године, доноси

ПРЕСУДУ

Поводом заједничке жалбе браниоца окривљеног правног лица “В-92” ДОО са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, а по службеној дужности ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 180 Пр.бр.81542/21 од 20.02.2023.године, тако што Прекршајни апелациони суд у односу на окривљено правно лице “В-92” ДОО са седиштем у Београду и окривљено одговорно лице у правном лицу Карацић Драгана из Београда, на основу члана 248 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима ОБУСТАВЉА прекршајни поступак вођен због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 и 16 и става 2 Закона о оглашавању у продуженом трајању ближе описаних у ставу I изреке под тачком 1, 2, 3 и 4, јер је наступила АПСОЛУТНА ЗАСТАРЕЛОСТ за вођење прекршајног поступка.

Поводом заједничке жалбе браниоца окривљеног правног лица “В-92” ДОО са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, а по службеној дужности, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду, у погледу одлуке о казни тако што Прекршајни апелациони суд окривљеном правном лицу “В-92” ДОО са седиштем у Београду и окривљеном одговорном лицу у правном лицу Карацић Драгану из Београда, за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15, 20, 33 и став 2 Закона

о оглашавању у продуженом трајању ближе описане у ставу I под тачкама 5, 6, 7,8, 9, 10, 11, 12 и 13 изреке првостепене пресуде, узимајући као претходно правилно појединачно утврђене новчане казне за наведене прекршаје у износу од по 50.000,00 динара за окривљено правно лице и од по 5.000,00 динара за окривљено одговорно лице у правном лицу, осуђује на ЈЕДИНСТВЕНУ НОВЧАНУ КАЗНУ У ИЗНОСУ ОД 450.000,00 (четиристотинепедесетхиљада) динара, окривљено правно лице и 45.000,00 (четрдесетпетхиљада) динара окривљено одговорно лице у правном лицу, коју су окривљени дужни да плате у року од 15 дана од пријема ове одлуке, у противном првостепени суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне сходно члану 315 Закона о прекршајима.

У преосталом делу пресуда Прекршајног суда у Београду 180 Пр.бр.81542/21 од 20.02.2023.године се ПОТВРЂУЈЕ, а жалба браниоца окривљених ОДБИЈА као неоснована.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 180 Пр.бр.81542/21 од 20.02.2023.године, ставом I изреке окривљено правно лице "В-92" ДОО са седиштем у Београду и окривљено одговорно лице у правном лицу Караџић Драган из Београда, оглашени су одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 и 16 и и става 2 Закона о оглашавању и осуђени су на јединствену новчану казну у износу од 650.000,00, окривљено правно лице и јединствену новчану казну у износу од 65.000,00 динара, окривљено одговорно лице у правном лицу. Истом одлуком обавезани су на плаћање трошкова прекршајног поступка у износу од по 4.000,00 динара. Ставом II изреке пресуде обустављен је прекршајни поступак вођен против окривљеног правног лица "В-92" ДОО са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Караџић Драгана из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15, 20 и 33 и става 2 Закона о оглашавању јер је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка на основу члана 248 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима.

Против наведене пресуде благовремену жалбу поднео је бранилац окривљених због битне повреде одредаба прекршајног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о прекршајним санкцијама. У образложењу жалбе истиче се да је првостепени суд водио поступак по неуредним захтевима за покретање прекршајног поступка подносиоца захтева будући да наведени захтеви не садрже чињенични опис радње из којег произилази правно обележје прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио, а што је обавезна садржина захтева за покретање прекршајног поступка из члана 181 став 1 тачка 4 Закона о прекршајима. Указује се да се захтев не може сматрати јасним и разумљивим, а самим тим и уредним, из разлога што је исти поднет у писаној форми кроз табеларни приказ узимајући у обзир да се наведене радње региструју аутоматски путем софтвера. Истиче се да захтев за покретање прекршајног поступка мора да садржи чињеничне радње јасно описане и груписане по врсти прекршаја, у прилог чега се позива на решење Прекршајног апелационог суда 16 Прж.бр.17376/22 од 18.10.2022.године. Даље се наводи да у захтевима, као ни у пресуди подносилац а ни првостепени суд нису навели тачно време и место извршења прекршаја. Такође се наводи да првостепени суд у току поступка није саслушао у својству сведока предложене сведоке Ђуркуз Горана, Динић Еву, Пејчић Јелену и Славенка Касалицу,

а на који начин је дошло до повреде права на одбрану окривљених. Наводи се да суд није у довољној мери образложио на који начин је утврдио да је код окривљених постојао умишљај односно намера за извршење прекршаја, те је да је пропустио да цени и све наводе окривљених, због чега је испотпуно утврдио чињенично стање. Наводи се да првостепени суд приликом одмеравања казне није имао у виду одредбе Закона о прекршајима о ублажавању казне, односно ослобођењу од казни иако су за то постојали законски услови. Предложено је укидање побијане пресуде и враћање предмета првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Разматрајући чињенично стање које произилази из списка предмета, оценом навода и предлога у жалби те испитујући првостепену пресуду по службеној дужности у смислу члана 272 Закона о прекршајима, Прекршајни апелациони суд налази да је ваљало одлучити као у изреци.

Најпре, Прекршајни апелациони суд констатује да је у односу на прекршаје окривљеног правног лица "В-92" ДОО са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Караџић Драгана из Београда, из члана 78 став 1 тачка 15 и 16 и става 2 Закона о глашавању, који су ближе описани у изреци првостепене пресуде у ставу I под тачком 1, 2, 3 и 4, наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења. Ово са разлога што се увидом у списе предмета утврђује да су прекршаји ближе описани у ставу I под тачкама 1, 2, 3 и 4, према захтеву учињени дана 21.02.2021, 22.02.2021, 23.02.2021, 24.02.2021, 25.02.2021, 27.02.2021 и 28.01.2021. године, па имајући у виду законски рок од 2 године прописан одредбом члана 84 став 7 Закона о прекршајима за застарелост права на вођење поступка, Прекршајни апелациони суд констатује да је овде застарелост наступила и пре него што су списи предмета дана 21.03.2023. године приспели на надлежност овом суду, односно пре одржавања седнице већа. Како на ово питање Прекршајни апелациони суд пази по службеној дужности одлучено је као у изреци ове одлуке под ставом I применом члана 248 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима.

Даље, Прекршајни апелациони суд констатује да у току првостепеног прекршајног поступка није било битних повреда одредаба прекршајног поступка и повреде материјалног права на штету окривљених, а на које повреде овај суд пази по службеној дужности, у смислу члана 272 Закона о прекршајима.

У погледу чињеничног стања Прекршајни апелациони суд налази да је оно у конкретној прекршајној ствари потпуно и правилно утврђено и на њега правилно примењено материјално право и правилно изведен правни закључак о постојању прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15, 20 и 33 Закона о глашавању у продуженом трајању који су ближе описани у изреци првостепене пресуде у ставу I под тачкама 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 и 13, а у прилог чега су дати јасни и довољни разлози који жалбеним наводима нису доведени у сумњу.

Прекршајни апелациони суд констатује да је првостепени суд у току поступка ценио писане одбране окривљених, као и да је извршио увид у DVD дискове од 27.02.2021, 20.05.2021 и од 01.07.2021. године, као и у приложене извештаје.

На основу изведених доказа које је суд ценио по властитом уверењу, у чему је био слободан, чињенично стање је утврђено на поуздан начин, па наводи жалбе немају утемељења, с обзиром да је на несумњив начин утврђено да су се у радњама окривљених стекла сва битна обележја прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15, 20 и 33 и става 2 Закона о глашавању у продуженом трајању, за који су оглашени одговорним и осуђени.

Прекршајни апелациони суд није уважио жалбене наводе браниоца

окривљених, јер чињенице које истиче нису од значаја за доношење другачије одлуке у овој прекршајној ствари, због чега је и овај суд у потпуности прихватио разлоге о одлучним чињеницама које је истицао у пресуди првостепени суд приликом доношења своје одлуке и налази да су истинито и потпуно утврђене све чињенице које су важне за доношење законите одлуке, а које ће чињенице узети као доказане суд одлучује на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно, свих доказа заједно и на основу резултата целокупног поступка, те доказе оцењује по свом слободном уверењу сходно члану 92 Закона о прекршајима, што је у конкретном случају и учињено.

Осим тога Прекршајни апелациони суд указује да је поступајући судија тај који води поступак и одлучује које доказе треба извести како би се потпуно утврдило чињенично стање, водећи рачуна да извођење доказа сведе на оне који су заиста важни за разјашњење догађаја. Правилно првостепени суд није изводио даље доказе у овом поступку, јер то не би довело до другачијег чињеничног стања и одлуке, с обзиром на већ изведене доказе у списима предмета и наводе одбране окривљених, као и њихове оцене.

Такође, Прекршајни апелациони суд налази да је првостепени суд правилно определио облик виности окривљеног одговорног лица у правном лицу, те да је у образложењу своје пресуде дао јасне разлоге о томе, а одговорност правног лица правилно је изведено у смислу члана 27 став 1 Закона о прекршајима.

Прекршајни апелациони суд налази да је првостепени суд правилно окривљенима утврдио новчане казне за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15, 20 и 33 и става 2 Закона о оглашавању у продуженом тајању ближе описане у ставу I под тачкама 5,6,7,8,9,10,11,12 и 13 изреке првостепене пресуде, па је имајући у виду да је за прекршаје у ставу I под тачкама 1, 2, 3 и 4 ближе описане у изреци побијане пресуде, прекршајни поступак обустављен због наступања апсолутне застарелости; Прекршајни апелациони суд је на основу члана 274 Закона о прекршајима преиначио првостепену пресуду и на основу члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима окривљено правно лице "В-92" ДОО са седиштем у Београду осудио на јединствену новчану казну у укупном износу од 450.000,00 динара, док је окривљено одговорно лице у правном лицу Карацић Драгана из Београда осудио на јединствену новчану казну у укупном износу од од 45.000,00 динара, а којим казнама ће се по оцени Прекршајног апелационог суда у потпуности постићи сврха кажњавања и утицати на окривљене да се убудуће клоне чињења прекршаја.

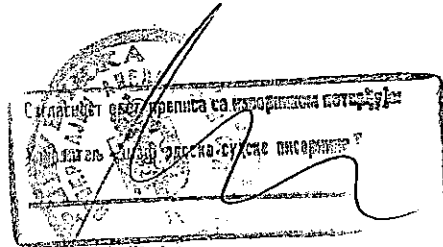
Даље, Прекршајни апелациони суд констатује да је првостепени суд правилно поступио када је у односу на прекршај из члана 78 став 1 тачка 15 и 16 и става 2 Закона о оглашавању ближе описане у изреци првостепене пресуде у ставу II изреке побијане пресуде, обуставио прекршајни поступак против окривљених на основу члана 248 став 1 тачка б Закона о прекршајима с обзиром да је наступила апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка јер је од дана учињених прекршаја прошло више од 2 године.

Одлука о трошковима прекршајног поступка правилно је заснована на одредбама члана 140 до 142 Закона о прекршајима у вези са чланом 27 став 2 Одлуке у судским поступцима.

Са напред изнетог, одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 273 и 274
Закона о прекршајима.
Против ове пресуде жалба није дозвољена.

ДШ/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА
Горан Божић

САГЛАСНОСТ ОВОГ ПРЕПИСА
СА ИЗВОРНИКОМ ПОТВРЂУЈЕ
Извршни референт,

